



#CATALUNYALLIBERTAT P6-10

ENTREVISTA **Enric Millo** DELEGAT DEL GOVERN ESPANYOL A CATALUNYA

“Que hi hagi polítics presos no facilita gens les coses”

PUIGDEMONT • “No compleix els requisits per poder ser president de la Generalitat” **RESPONSABILITATS** • “No he pensat mai que tota la culpa sigui només d’una part” **PP** • “Els mals resultats del PP obliguen a una reflexió molt profunda”



EUROPA-MÓN P24-25



Se'n va

Els múltiples escàndols furten la presidència de Madrid a Cristina Cifuentes

EFE/ EMILIO NARANJO

La POBLA de SEGUR
Vila del Llibre
28 i 29 d'abril 2018

El festival d'exposicions lliúres de proximitat: editorials independents, literatura i natura, espectacles, gastronomia i lletres, tallers, activitats infantils i molt més!

NACIONAL P15

Homs ja pot tornar a exercir càrrecs públics

Diumenge compleix la pena d'inhabilitació dictada pel Suprem

EUROPA-MÓN P27

El PNB oblida el 155 a canvi d'apujar les pensions

Els nacionalistes bascos deixen en evidència Ciutadans

idealista
com a casa,
enlloc

Liceu **20**

178740-182881T

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

Efectivament, no val tot



El cas Cifuentes ha desfermat dues reaccions emocionals que han anat en paral·lel. La primera, la de la crítica descarnada. Aquesta crítica ha pres forma de declaració política, de muntatge fotogràfic al Whatsapp o simplement en una conversa de bar. Però també hi ha hagut una segona reacció fruit de la desmesura de la primera: la de tenir un punt de comprensió cap a l'expresidenta de Madrid i que s'ha resumit en el "no tot s'hi val en política". Aquesta comprensió li ha arribat des del sector del PP en una defensa tant d'adversaris com de foc amic. Però aquesta compassió també li ha vingut d'algun d'aquests rivals que, amb aquesta pietat, en realitat el que fan és denunciar el sector del PP que l'ha acabat enfonsant. El fet que el vídeo del furt de les cremes estètiques l'hagi publicat, set anys després, el diari digital d'Eduardo Inda (el mateix que va publicar els falsos comptes suïssos d'Artur Mas i Xavier Trias) ha ajudat a augmentar

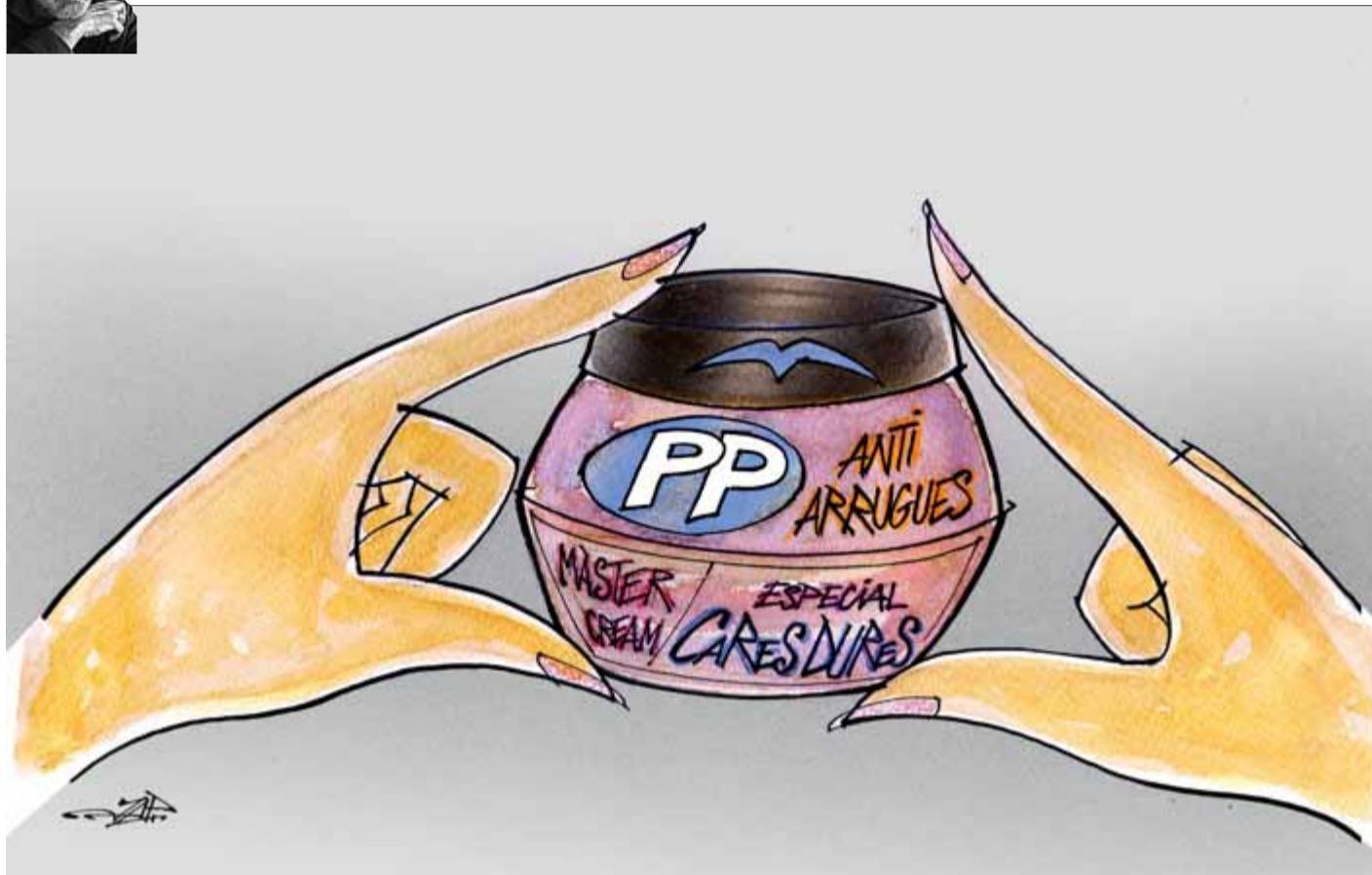
Llàstima que tot l'exèrcit de moralistes no hagin aparegut per denunciar altres acarnissaments

aquest col·lectiu més comprensiu amb Cifuentes. Han sortit polítics i analistes que, sense disculpar l'expresidenta, han reclamat una mica més d'humanitat per fer més amable l'exercici de la política. I han subratllat, per exemple, que això de les cremes és com a molt una falta que, a més, ja ha prescrit. Estic absolutament d'acord amb aquesta crida a ser menys destructiu i a centrar la contundència en els arguments polítics, no les seves misèries. Llàstima, però, que tot aquest exèrcit de moralistes no hagin aparegut per denunciar altres acarnissaments: com per exemple que per enregistrar un missatge de veu per a un míting et castiguin a passar 18 hores en una cel·la. O que el teu fill d'encara no un any hagi de fer 1.200 quilòmetres per veure el seu pare. Igual que amb Cifuentes, no cal combregar amb les idees d'un polític per trobar-hi un punt d'empatia. Amb una diferència: que malgrat robar i mentir, aquesta nit l'expresidenta madrilenya sí que podrà dormir a casa seva. Ella sí ha tingut un càstig proporcional a la seva pena.



La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch



Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Indults i exilis

Ales *Memòries*, Jordi Pujol explica que quan va ser a la presó de Saragossa es va beneficiar de dos indults que li van fer rebaixar la pena de set a dos anys, amb un de confinament a Girona. Indults de caràcter general: un per la mort del Papa i l'altre per la celebració dels "25 años de paz". Pujol havia estat reclòs després del consell de guerra pels Fets del Palau. Abans de formalitzar la sentència, el tribunal militar li va oferir un pacte: si es retractava, la condemna quedaria reduïda a uns mesos. No el va acceptar, sinó que va proclamar el famós discurs de la "generació que puja", manifest i actitud que, ben esbombats per Josep Benet i altres, el convertirien en el mite polític de la resistència que al final, amb altres factors, el duria a presidir la Generalitat. L'historiador Jordi Amat ha fet públic que familiars de Pujol, segurament el seu pare Florenci, van cursar una petició de clemència per reduir més la pena. La gestió va ser infructuosa, però la descoberta ha servit perquè alguns esbossessin la mitja rialla: Pujol, ni que sigui per intermediaris, demanant un

Carles Puigdemont ha donat la raó al pare de Jordi Pujol

favor a Franco. De què riuen? Els actuals presos polítics de l'Espanya democràtica estan en reclusió preventiva, sense judici ni sentència, i cap gestió dels seus advocats o dels familiars en nom de la justícia o la humanitat han tocat la toga o el cor del jutge civil. No se'ls concedeix ni una presó pròxima als seus domicilis. Abans de refermar les seves conviccions independentistes davant el jutge, havien provat de retractar-se, de dir que no reincidirien. Cap pacte o contricció no han estat acceptats. Tampoc no hi haurà indults: el govern espanyol i la lleial oposició treballen perquè si hi ha condem-

na no es puguin beneficiar de cap mesura de gràcia.

Des del 25 de juliol de 2014, dia de la *confessió*, Pujol sosté que el seu pare Florenci va posar fora d'Espanya la "deixa" monetària famosa perquè va témer que algun dia el fill hagués de fugir precipitadament a l'estranger. Alguns no s'han cregut la versió de la deixa. Pujol hi insisteix. Uns altres l'acusen d'haver-la confiada al control dels seus fills i, uns altres, de no haver-la retornada i legalitzada a temps. Ens podem adherir als retrets. Ell mateix n'accepta i reconeix la "falta" que l'ha conduït, com diu, a l'ostracisme. També a l'oprobri: hi ha gent que l'increpa pel carrer, sobretot si van amb moto i no se'ls pot d'identificar. D'altres li diuen: "l'enyorem". Deixem-ho. Anem al pare Florenci. Expatria la deixa quan el fill, fins llavors un banquer i un activista, decideix dedicar-se a la política i a la presidència de la Generalitat. El pare, vell republicà i catalanista, sabia els riscos d'haver-se d'exiliar que a Espanya l'ofici comporta. El fill no, però un successor seu, Carles Puigdemont, li ha donat la raó.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.



Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/kivxdq>



A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat / @Joan_Rueda

Per a tots els catalans...

Des del mateix moment en què el govern espanyol va activar el 155 i va convocar les eleccions del 21-D, aquelles que van guanyar les forces independentistes tot i jugar en camp contrari, la vicepresidenta de l'executiu de Mariano Rajoy i, en virtut del 155, presidenta de la Generalitat per delegació, Soraya Sáenz de Santamaría, no ha parat de dir que el que necessita Catalunya és "un govern per a tots els catalans". I ho diu sense posar-se vermella tot i que, justament, el que ha fet el seu govern, el del PP, és no acceptar els resultats de les eleccions del 21-D i anar destruint poc a poc la Generalitat gràcies al 155. Però no només això: abans de ser nomenada, per la cessió de poders que li va fer Rajoy, presidenta de la Generalitat via 155, Sáenz de Santamaría ja era la responsable de cercar una solució al problema català. Seu va ser l'invent de l'operació diàleg, una operació que

“Sáenz de Santamaría reclama un govern per a tots els catalans però només es reuneix amb els seus

no va existir mai ja que la vicepresidenta només va ser capaç de reunir-se amb els seus, amb els avaladors del 155: PP català, PSC, Ciutadans o Societat Civil Catalana (SCC). Ni una reunió amb gent que li pogués dur la contrària o, simplement, plantejar-li opcions que no volia escoltar.

I el més greu és que això continua. Sáenz de Santamaría va ser per Sant

Jordi a Barcelona. A fer què? Doncs més del mateix: dir que cal un govern per a tots els catalans en una trobada en què només hi havia responsables del PP com Enric Millo —que ha admès que en els darrers sis mesos no s'ha reunit amb ningú per cercar solucions per a la situació que viu el país—, Inés Arrimadas, Salvador Illa o els caps de SCC. Res nou sota el sol. El diàleg és una paraula que no existeix en l'univers del PP. I no sé si en el del PSOE. L'Estat no ha estat capaç d'oferir una sortida política a una crisi política, una opció que hauria portat a una negociació i, és clar, a renúncies, i ha optat per la derrota i la humiliació. Normalment, quan algú vol derrotar des d'una posició de força i usa males arts, com és el cas, acaba perdent. En tot cas, quan Catalunya recuperi el seu govern, serà democràtic ja que serà fruit d'una victòria electoral i, per tant, governarà per a tots els catalans.



De reüll

Pepa Masó

Pensions pel 155

A mesura que s'acostava la tramitació dels pressupostos al Congrés dels Diputats anava creixent el convenciment que el PNB acabaria de donar el sí definitiu al govern de Rajoy. Els bascos s'havien mantingut fermes en la seva negativa a donar suport als comptes mentre estigués en vigor l'article 155. Amb aquest argument han pressionat una vegada i una altra el PP, sabedors que entre les seves files no es veuria amb bons ulls donar suport a un govern que ha suspès l'autogovern a Catalunya. La cantarella l'hem sentit dia sí

Tots tranquils, que el PNB té el compromís del PP que no s'allargarà la intervenció

dia també fins ahir, arribat l'inici dels tràmits parlamentaris, que el PNB va anunciar un acord pels comptes que suposa l'augment de les pensions, de totes, un 1,6% enguany i segons l'IPC l'any que ve. Xim pum, tots contents. El PNB fa un pacte que acontentarà els seus i els farà deixar en segon pla el cas català, i el

PP es marca un punt i deixa amb cara de babau Cs, de qui va aconseguir el suport als pressupostos però només van aconseguir arrencar un augment de dècimes i per a les pensions no contributives. Ei, i el 155? Doncs tots tranquils, que el PNB té el compromís del PP que no l'allargarà més enllà del dia que es constitueixi el govern. Quin descans! Pot ser que els responsables del PNB repassin l'acord al Senat del 27 d'octubre del PP, el PSOE i Cs, que diu exactament el mateix. Un cop més, s'ha utilitzat Catalunya. Ei, però almenys aquest cop hi guanyen els pensionistes.

Les cares de la notícia



EXPRESIDENTA DE LA COMUNITAT DE MADRID

Cristina Cifuentes

Ja era hora

La que havia estat presentada com la imatge de la renovació i la regeneració del PP a Madrid s'ha vist obligada, finalment, a abandonar la presidència per haver mentit en l'escàndol del màster fals i per haver furtat dos pots de crema quan era diputada. Tot un (mal) exemple.



DIRECTORA GENERAL D'À PUNT

Empar Marco

Televisió en marxa

Gairebé quatre anys i mig després que el govern valencià, a mans del PP, tanqués la Ràdio Televisió Valenciana, la nova televisió pública À Punt ha iniciat les emissions en proves. Finalment els valencians han pogut recuperar la seva televisió pública, un dret segons la seva directora general



PILOT

Isidre Esteve

Millor qualitat de vida

La Fundació Isidre Esteve ha impulsat un coixí intel·ligent que permet a les persones afectades per una lesió medul·lar o amb problemes de mobilitat estar durant moltes hores assegudes sense risc de patir úlceres per pressió. Després de set anys d'assajos, el coixí ja es troba al mercat.



EDITORIAL

Cifuentes, la regeneració frustrada

■ Cristina Cifuentes, la gran aposta del PP per regenerar el partit a Madrid i deixar enrere el reguitzell de casos de corrupció que han esquitxat durant anys el govern de la comunitat, ha hagut de dimitir abans de finalitzar el seu primer mandat. La que es va erigir en paladí de la tolerància zero davant els corruptes ha hagut d'abandonar envoltada de l'escàndol provocat per les irregularitats en el màster de la Universitat Rey Juan Carlos. La ja expresidenta, en un intent desesperat de mantenir-se en el càrrec, va mentir impudicament als seus ciutadans, fins i tot en seu parlamentària, sense preocupar-li si enfonsava la reputació d'una universitat. La dimissió de Cifuentes era reclamada insistentment per la direcció del partit i s'esperava en els dies previs a la moció de censura, com va passar en el cas de Múrcia, però finalment ha estat l'episodi del furt de dos pots de crema en un supermercat el que ha precipitat els esdeveniments.

El cas de Cifuentes posa en evidència la debilitat del Partit Popular a Madrid, que, per més que ho intenta, no s'escapa dels escàndols i la corrupció. La tan esbombada regeneració que predicaven, enfront de la mà dura liderada per Ciutadans, els ha esclatat a la cara a deu mesos de les eleccions autonòmiques. I novament Mariano Rajoy ha demostrat una nul·la capacitat de reacció davant d'una situació crítica al partit. Mirar cap a una altra banda li resulta a curt termini més fàcil, però la realitat és que els populars van perdent votants a cada bugada a favor dels de Rivera. El partit té ara una difícil tasca per trobar un president o presidenta per a la comunitat, un candidat amb un expedient net de corrupció i amb un currículum net de qualsevol sospita.

Tal dia com avui fa...



1 any **Presó per a Pujol**
El jutge considera que ha desviat 30 milions fora de l'Estat. El magistrat sosté que la gravetat dels fets requereix un control més efectiu.

10 anys **Espien Laporta**
Un lladre entra per la finestra i s'endú l'ordinador portàtil del president. L'acció ràpida va passar durant el Barça-Manchester.

20 anys **Almunia vol plegar**
La direcció del PSOE convenç Almunia perquè congeli la dimissió com a secretari general després que el derrotés Borrell en les primàries.

Full de ruta

Ferran Espada

Cal estratègia republicana



Que el moviment republicà ha vingut per quedar-se a Catalunya crec que és ja una constatació. Però resulta evident que el republicanisme resta a hores d'ara mancat d'una estratègia de fons consensuada. De moment, amb detractors i defensors, Esquerra és l'única que ha plantejat un full de ruta que passa per la recuperació de les institucions com a prioritari, aixecar el 155, desplegar polítiques socials, ampliar els límits del sobiranisme i una acumulació de forces que permeti plantejar un nou intent de constitució de la República amb més garanties que el pasat octubre. JxCat, a hores d'ara, està centrat en el fet de la investidura del President, en primer terme per Puigdemont seguit de Sánchez i Turull, tots ells antidemocràticament vetats pels poders judicials de l'Estat. I la CUP planteja una confrontació oberta que no sembla disposar d'una majoria suficient. Caldrà veure si es desencalla la investidura no presencial de Puigdemont.

Unes noves eleccions no resoldran el problema de fons: la falta d'una estratègia de fons consensuada en el moviment republicà que sigui viable i efectiva

mont. Però si el Constitucional continua bloquejant-ne l'elecció caldrà veure si s'activa la investidura efectiva d'un altre candidat de JxCat. I si la CUP mantindrà l'abstenció fins ara compromesa o pot tenir la temptació del bloqueig passant al "no" a qualsevol candidat que no sigui Puigdemont. Per forçar d'aquesta manera unes noves eleccions que fins i tot sectors de JxCat poden veure amb bons ulls. Uns comicis que tenen el perill de malbaratar la victòria republicana del 21-D i fer perdre la majoria absoluta independentista. Les urnes només provocaran amb tota seguretat una major o menor reordenació de forces, sense solucionar el problema de fons: que continuarà fent falta una estratègia compartida. Fer propostes concretes, a mitjà termini i amb recorregut, no vol dir deixar de plantar cara a l'Estat ni renunciar a construir República. Però sí vol dir aparcar els interessos partidistes per tal de sumar forces i fer camí de forma conjunta. És possible? D'aquí al 22 de maig tindrem la resposta.



Tribuna

Xavier Serra Besalú. Professor de filosofia @xserra

Qui va parir la Gran Guerra?

Poser ens atrauen els trens: màquines, vies i ponts, vagons, estacions. Força pel·lícules i novel·les succeeixen al voltant del ferrocarril. A part de línies mítiques com la del Transsiberià o la de l'Orient Express, avui em fixo en el vagó de Compiègne. Es tracta del CIWL 2149, un històric vagó on s'hi van signar dos armistícis: el segon fou l'estiu de 1940 –pel cessament d'hostilitats entre França i el Tercer Reich alemany. Hitler el va triar perquè era el mateix on la tardor del 1918 s'havia aturat la I Guerra Mundial. Era un vagó-restaurant, fabricat el 1914, que s'havia adequat com a oficina per a Foch, el mariscal occità. Ara ja no existeix: havia tornat primer al seu ús original (a la Compagnie Internationale des Wagons-Lits) i després fou exposat al Museu de l'Exèrcit (París) i a altres llocs. Ara bé, retornat a Compiègne, el recuperen simbòlicament els alemanys quan envaeixen França (1940). Va acabar a Berlín, com a símbol de la superioritat del Reich, tot i que –ja a les darreries de la II Guerra Mundial– les SS el van dinamitar. Si els vagons parlessin...

ARA FA CENT ANYS QUE ACABÀ la Gran Guerra: l'armistici més conegut –no pas l'únic– va ser signat a les onze de l'11 de novembre, en aquest vagó, entre el diputat alemany Erzberger i el mariscal Foch. Alguns havien pretès prosseguir els combats fins a matxucar del tot els alemanys, travessant les fronteres, però continuar aquella carnisseria hauria estat forassenyat.

EN OCASIÓ DEL CENTENARI dels armistícis, força batxillers de tres instituts gironins hi dediquen una Jornada: *Valors democràtics a cent anys de la Gran Guerra* (filoara.cat/de18), que celebren al voltant del 9 de maig, el Dia d'Europa, festa compartida de convivència en la diversitat. Duen setmanes d'estudi exigent: els milions de morts i mutilats, l'infern de les trinxeres immòbils i les matances inhumanes, les noves màquines de guerra, etcètera. Han analitzat documentals, alguns ben impactants; s'han llegit textos (des de Morpurgo a Chevalier) i enllesteixen presentacions en diferents llengües i comunicacions acadèmiques. Una feina! I tot això, per què?

HEM D'ENTENDRE QUE LA PAU no és un fet, sinó una *construcció*. N'hi ha que confonen valors democràtics amb l'estar calmos i ser submís. No és el camí: cal ser actius i desemascarar les actituds imperialistes o colonials, els estats monstruosos, la conculcació dels valors. Estudiem bé d'on sorgeix la guerra i protegim dels eixelebrats les nostres riqueses nacionals o personals. Per a l'edificació de la pau, centrem-nos en els *valors*, defugint qualsevol "ja por ellos!".

LES DEPLORABLES TRINXERES de la Primera Guerra Mundial no poden tornar. Bandedem del nostre món la maquinària de matar. I mai no redactem tractats com el de Versalles (estiu 1919), fets per humiliar els altres. Les guerres neixen en cors prepotents i entre gent d'armes (sovint agressives, per dins o per fora): mai més la guerra, armistici permanent. Els intel·lectuals i universitaris hem de ser-hi. El malaguanyat Bergson anava errat quan el 1914 clamava que "la lluita contra Alemanya és la de la civilització contra la barbàrie". S'equivocava, tota guerra és bàrbara.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

'Lolo Lolo'

■ Espanya és un malaurat país forjat a trompades contra els seus veïns més immediats i militarment més febles, però té mancances que li fan mal. Una d'elles la vàrem poder copsar a la final de la copa del Rei de futbol entre el Barça i el Sevilla. Espanya és un país que té un himne musicat però sense lletra, no es pot cantar, i els seus fills més addictes, els que el cantarien a ple pulmó com a arma llancívola, resten frustrats i sovint el canvien pel "que viva España" del Manolo Escobar, però quan arriben els moments solemnes, com el de la final, en què abans d'iniciar-se el partit els altaveus escampen el seu *himno* nacional, els seguidors espanyols no tenen lletra per neutralitzar els xiulets dels díscols catalans, és aleshores quan apareix l'enginy popular i els espanyols, per tal de donar impuls i caràcter al seu himne tot demostrant la seva

incondicional espanyolitat, han sabut trobar una lletra que els identifica nacionalment. D'aquesta manera els vàrem sentir corejant el seu himne a cor què vols amb una elaborada i sentida lletra repetint i repetint "lolo, lolo". En aquest cas concret, i veient el resultat final del partit, s'ho van haver d'empassar tot, no sé si un cop al carrer es van consolar entonant altra vegada el seu himne nacional, el *Lolo Lolo*. Patètic.

AUGUST BERNAT I CONSTANTÍ
Barcelona

Nazisme al Wanda

■ Els nazis marcaven i assenyalaven públicament els jueus, era l'avantsala del genocidi. Com que no hi havia mòbils per fotografiar-los els pintaven l'estrella de David a la roba, les botigues... i així els tenien controlats. Dissabte al Wanda Metropolitano Espanya va fer el mateix amb els catalans. Les fotos als aficionats

del Barça per expressar els seus sentiments és l'avantsala d'una posterior identificació, imputació i judici per delictes d'odi o el que convingui, que en això tenen la màniga molt ampla. La delirant requisita d'elements de color groc és l'altra cara de la moneda dels vestits ratllats que es van imposar als jueus. Els avisos de la policia recordant la nit abans els delictes de terrorisme és justament el mateix, coaccionar i atemorir el poble amb mesures repressives. Nazisme en estat pur en el nostre particular genocidi.

DANIEL PRATS I CLIMENT
Barcelona

El silenci dels intel·lectuals

■ En els últims dies, un conjunt de 100 acadèmics i professors d'universitats de tot el món han signat i presentat una carta a la UE on li demanen l'alliberament dels presos polítics catalans i que intervingui

de forma immediata per aturar la repressió del govern espanyol contra Catalunya. Acadèmics i professors d'universitats d'Alemanya, Anglaterra, Bèlgica, Dinamarca, Escòcia, Eslovènia, Finlàndia, Holanda, Irlanda i Itàlia. També d'Estats Units, de Sud-amèrica, de Canadà, Sud-àfrica i, fins i tot, d'Austràlia. I jo em pregunto: on són els acadèmics i professors del conjunt d'universitats espanyoles? No hi tenen res a dir? Es que estan d'acord amb el 155 i la repressió que comporta? Callen per por de ser represaliats? Hem de conèixer la resposta al seu silenci. No puc entendre com gent sàvia i amb amplis coneixements científics i socials no expressa la seva opinió al respecte. Estem parlant de democràcia i de llibertat d'expressió. Haurien d'implícit-se i donar a conèixer a la ciutadania la realitat del que està passant.

DIONÍS LÓPEZ
Barcelona

La frase del dia



“En la política no tot s’hi val”

Rafael Catalá, MINISTRE DE JUSTÍCIA



Tribuna

Jaume Sobrequés i Callicó. Historiador

Que venen corbs ressuscitats

Aculats en un estret reclau tornen a bramar els vells coneguts corbs ressuscitats, mentre tots els carrers dels pobles i ciutats són un clam eixordador contra la injustícia. Sabem avui que haurem de prosseguir el camí amb mil cans rabiosos corrent-nos al darrere, novament com abans. Quina pregona impotència origina veure, encara, tants corbs que volen victoriosos brandant llurs gravis esmolats entre les mans, i avançar per un camí de triomf! I nosaltres patim el temor congriat després d'aquell lluminós dia d'octubre de no haver pogut encara dissenyar l'avenir que havíem decidit. Tenim la certesa, però, que no podran anihilar la nostra il·lusió en el demà, feta amb vímetes tallats al llarg de tants anys.

TORNAREM A LLUITAR PER RECOBRAR allò que ens han arrabassat, i per tornar a trencar les ja rovellades cadenes conegudes d'abans. En pocs dies hem hagut de cercar, en la memòria, la por que ja no teníem, la incertesa d'un futur atzarós, i de tornar a girar el cap per si calia fugir. Amb esglai i incredulitat hem vist com el temps feia mil passes enrere i com les broques dels rellotges giraven en direcció contrària. Hem vist també com, de cop i sense avisar, el calendari ens informava que érem a l'hivern de fa setantannos anys, i com el general victoriós d'aleshores havia canviat de nom.

ALGUNS HEM HAGUT DE RELLEGIR els nostres escrits, en un exercici lliure d'auto-censura, abans d'encomanar-los a la impremta. Tots, hem hagut de sotmetre a crítica les nostres manifestacions i els nostres capteniments àdhuc els més pacífics i nobles. Bé, tots, no. Ja ho sabem. Com sempre. També abans aquell va trobar amics i devots dins del nostre país, suports incondicionals, patriotes de pedra picada, abanderats brandint els draps dels colors imperials. Com abans. I mentre alguns desfilaven en una ben or-

denada formació, amb botes altes, amb càntics ressuscitats de temps allunyats, amb la mirada altívola i el cap estàtic orgullós del seu triomf, una gran part del nostre poble plorava, adolorit i digne, aquells que havien estat objecte de segrest, sense cap possibilitat de negociar-ne l'alliberament.

NO TOTH A ESTAT, PERÒ, NEGATIU. El diccionari s'ha reactivat donant nova vida a mots que ens pensàvem que ja havien caigut en dessús. És el cas de paraules com exili, venjança, injustícia, prevariació, franquisme, feixisme, falangisme, totalitarisme, euroordre, o conceptes com el de presos polítics. Governants espanyols, i alguns no espanyols, és a dir catalans, han fet un gran esforç per patrimonialitzar aquest mots per ser-ne els principals propietaris, els seus portaveus privilegiats. El combat ha estat competitiu i hi ha pres part la flor i nata

“Al darrere de cada patriota pres i de cada exiliat hi ha centenars de milers d'homes i dones disposats a renovar el seu compromís amb Catalunya

de l'espanyolisme unionista més ranci i passat de moda.

NO N'HEM TINGUT PROU de guanyar eleccions, de constituir majories democràtiques favorables a la sobirania del país, de reduir al no-res els representants dels botxins polítics de Catalunya. En un estat no democràtic, la força no es troba en la voluntat del poble, ni en la raó, ni en la justícia, ni en la no-violència, ni en la voluntat de diàleg. No. Tots aquests valors s'esvaeixen davant de la força bruta, de la injustícia dels tribunals, del cinisme inclement del govern central i els seus dirigents.

RECORDEN AQUELL POLÍTIC ESPANYOL del segle XIX que deia que perquè Espanya anés bé calia bombardejar Barcelona de manera periòdica? En aquests inicis del segle XXI, els bombardejos aeris i l'ocupació militar han deixat pas a la policia i a les forces d'ocupació. La raó, la recerca de diàleg, l'exercici de la democràcia parlamentària, han estat substituïts i bandejats pels tribunals espanyols.

QUE NINGÚ, PERÒ, NO ES DESMORALITZI ni es deixi abatere pel desànim com fora comprensible. Res d'això. Al darrere de cada patriota pres i de cada exiliat hi ha centenars de milers d'homes i dones disposats a renovar el seu compromís amb Catalunya. No volem més presos. No ens calen per continuar envigorint la nostra identitat, vella de molts centenars d'anys, que han sobreviscut a mil escomeses dels nostres enemics.

QUE MALAMENT QUE HO HAN FET... Si jo fos un militant contrari a l'existència d'una Catalunya sobirana, exigiria el seu cap i que paresin la màquina infernal de producció d'independentistes. No soc dels seus, però tinc la mateixa exigència: que parin d'una vegada, si no volen que Déu nostre senyor els castigui al foc etern. Toti que, ben mirat, vols dir que ja no fa temps que hi cremen? S'hi deuen sentir bé.

De set en set

Sara Muñoz

Els crits a Albiol



Un amic que es dedica a això de la política em preguntava ahir què passaria si ell es plantés un 20-N al Valle de los

Caídos i comencés a repartir banderes tricolors de la república entre els assidus a aquest temple venerat pels franquistes. La rebuda que va tenir Xavier García Albiol, dilluns, a la plaça de la Vila de Badalona durant la Fira de Sant Jordi (el vídeo ha inundat les xarxes) seria ben dolça comparat amb el linxament que m'atreveixo a intuir que hauria patit el meu amic. Molts badalonins, com milers de catalans, estan indignats amb una actitud repressora que

Les imatges són un caramel massa llaminer per a algú que necessita reparèixer

manté bona gent a les presons de Madrid només pel fet de pensar diferent de com pensen aquells que dirigeixen l'Estat espanyol. I dilluns ho van exterioritzar escridassant Albiol. No arremetien contra l'excalcalde de Badalona, sinó contra la persona que en aquell moment, plantat enmig del carrer, representava el partit que s'entesta a fer creure al món que el moviment independentista és violent. Em ve a la ment quan García Albiol va ser nomenat alcalde, l'any 2011, i no es va cansar de repetir que governaria per a tots els badalonins, tant si l'havien votat com si no. Doncs ara, que aspira a recuperar aquell càrrec, potser es podria aplicar el conte i contribuir a reduir la tensió que va tastar en les seves pròpies carns. Però és clar, la campanya electoral de cara a les municipals ja ha arrencat i aquestes imatges són un caramel massa llaminer per a algú que necessita reparèixer a Badalona.

Sísif

Jordi Soler



Nacional

Rajoy deixa la impugnació de Comín als grups

El president del govern espanyol diu ara que la prioritat a Catalunya és "formar govern"

Homs ha complert la pena d'inhabilitació

Descarta tornar a la primera línia política i se centra en la defensa dels presos



VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Enric Millo Delegat del govern espanyol a Catalunya

“La situació és greu, molt greu. Això no s'arregla ràpid”

XOC • “No hem estat capaços d'evitar arribar a aquest punt, que hem de superar” **SOLUCIÓ** • “Que hi hagi presos no facilita gens les coses” **PRESOS** • “No m'agrada gens que ho siguin persones que conec”

Xevi Xirgo
GIRONA

Al gener de l'any passat, amb l'horitzó del referèndum de l'1-O a pocs mesos, el recentment estrenat delegat del govern espanyol, Enric Millo, anunciava que faria més d'una oferta al govern català per evitar “el rumb de col·lisió”. Més d'un any després, celebrat el referèndum i consumada la col·lisió, el delegat espanyol admet en aquesta nova entrevista a El Punt Avui TV que l'intent d'acord ha estat un fracàs, assumeix la seva part de responsabilitat i confia en una segona oportunitat.

Vostè no va veure imatges de violència l'1-O?

Evidentment vaig veure les imatges. Vaig estar treballant tot el que vaig ser capaç per evitar, precisament, que arribéssim a aquella situació. Ningú amb sentit comú pot dir que li van agradar algunes de les imatges que vam veure.

Per referir-se a les càrregues policials va parlar “d'accions en compliment d'una ordre judicial”. Vostè és una persona amb sentit de l'humor, però sona a cinisme.

No tenia cap intenció de fer humor perquè no es pot fer humor sobre això. El que jo vaig intentar explicar, fent un esforç de pedagogia en una situació molt difícil, és que hi havia un ordre judicial que deia que aquell era un acte il·legal, que no es podia celebrar, i que els col·legis electorals que s'havien designat havien d'estar tancats i els cossos policials havien d'actuar per ordres del jutge i no governativa i havien d'impedir que se celebrés, entrant en els col·legis, comissant el material i sortint. Vaig explicar que els agents es van trobar amb una resistència per fer la seva feina i es van produir situacions d'utilització de la força que van provocar aquestes imatges.

Vostè va demanar disculpes pels cops, però no hem sentit ningú més del govern espanyol.

Cadascú s'explica com considera. Jo vaig dir que lamentava que s'haguessin produït aquestes situacions i que no hi havia una voluntat de fer això sinó una policia intentant fer una feina i una resistència per fer-la, i això va provocar situacions d'utilització de la força. I també vaig explicar que això tenia un responsable, que és qui havia provocat aquesta situació, qui

havia convocat un acte que el jutge deia que era il·legal, i havia seguit animant la gent a anar-hi malgrat que jo li vaig demanar —estic parlant de l'anterior president de la Generalitat— que desconvocés aquell acte.

Què li diuen ara Rajoy i Sáenz de Santamaría?

Doncs que Catalunya ha de recuperar plenament les institucions de l'autogovern i això implica tenir un president o presidenta que compleixi tots els requisits, que sigui viable i que pugui constituir un govern que es compromet amb el compliment de la legalitat perquè entenem que una relació institucional entre govern de la Generalitat i govern espanyol és necessària per poder implementar les polítiques i per poder afrontar també l'arrel del conflicte que hem viscut.

El govern espanyol no ha comès cap error?

No he pensat mai que tota la culpa sigui d'una part. Segur que no hem estat capaços entre tots d'evitar que arribéssim a aquest punt i ara hem de ser capaços de superar aquest punt, de recosir la societat, de conciliar les parts i de seguir caminant junts. És la nostra volun-



tat. El que passa és que hi ha una part de la societat catalana que no comparteix que l'objectiu és recosir, reconciliar i seguir junts. Això dificulta molt les coses.

Vostè confiava arribar a un acord amb Puigdemont?

Estava convençut que seríem capaços de trobar un camí diferent del full de ruta de la confrontació i de la col·lisió. Perquè el de la col·lisió no beneficia ningú. Perjudica tothom, en diferent mesura, evidentment. A

uns més que altres.

Hi ha una part de fracàs.

Evidentment no hem aconseguit l'objectiu. No vull parlar de fracàs perquè la pel·lícula no s'ha acabat. Aquí ningú ha aconseguit el seu objectiu. La mare dels ous és que mentre que alguns volem fer l'esforç que sigui necessari dins de la llei per seguir junts, perquè això és bo per a la convivència, és bo per al progrés i és bo per a tothom, n'hi ha d'altres que ja han decidit que no volen seguir

L'APUNT

El PP necessita govern

Anna Serrano

El cronòmetre està en marxa. I el límit per elegir president de la Generalitat és el 22 de maig. En aquest context el diputat Antoni Comín, a l'exili de Brussel·les, va votar ahir per delegació per primera vegada. Carles Puigdemont s'havia estrenat en la sessió anterior. El govern espanyol, que ja no va impugnar el vot del president de la Generalitat, tampoc té la intenció de

córrer contra el del conseller de Salut al Tribunal Constitucional. Deixa la decisió en mans dels grups parlamentaris. A l'executiu de Mariano Rajoy li convé que hi hagi govern a Catalunya com més aviat millor. El torcebraç que manté amb l'independentisme l'està desgastant a escala internacional. I dins d'Espanya, Ciutadans se l'està cruspint. Li és imprescindible.



Xevi Xirgo i Enric Millo, durant l'entrevista ■ JOAN SABATER



S'han produït situacions en què probablement s'acabarà dictaminant que hi ha hagut sedició

rona de retre homenatge a través d'una plaça, dissenyada específicament pensant en això, a la Constitució que ara fa quaranta anys que van aprovar entre tots i que ha donat els millors anys de progrés i de convivència a tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya i d'Espanya. També he dit que el text de la placa no ajuda gens a restaurar la convivència. A banda de definir un relat que no correspon a la realitat del que va passar, qualifica els fets amb un llenguatge molt agressiu. Això genera odi, fomenta la confrontació, cronifica la divisió i no ajuda a superar les coses. Girona no es mereix aquest text.

És normal que a la copa del rei es fessin treure camisetes i bufandes?

No barrejarà el que està passant políticament a Catalunya del que és una situació en un estadi en un partit que es qualifica d'alt risc. La policia va decidir comissar lemes, pancartes i proclames que poguessin provocar una situació de confrontació amb altres persones que pensaven diferent en el camp. Em consta que es van comissar banderes espanyoles preconstitucionals i també algunes bufandes d'altres formacions de signe contrari.

No és un cas puntual. Hem vist acusacions de terrorisme a CDR, acusacions a un pallaso. No hi ha una sobreactuació?

Hi ha una situació de conflicte i s'actua davant de qualsevol comportament que es pugui vincular o relacionar amb una actitud de confrontació, d'incompliment de la legalitat. Els CDR, per exemple...

Quan Losantos diu que s'han de cremar cerveseries no s'actua. Si haguessin d'actuar per totes les persones que parlen del que



Als CDR s'hi camuflen persones que estan disposades a comportaments agressius o violents

cal fer amb mi a les xarxes, si haguéssim d'anar un per un a veure qui és, què fa, no acabariem mai. Intentem anar a la major.

El portaveu al Congrés del PP equipara nazisme amb independentisme. Margallo diu que no hi ha hagut un cop d'estat intern des de Hitler i el compara amb Puigdemont. Això no genera odi?

Això és utilitzar expressions que són altisonants per cridar l'atenció sobre el que està passant, per demanar una reflexió de sentit comú, de posar-hi seny. De dir, escolta, no anem bé! No estem en una dictadura, estem en una democràcia, per molt que ara aquí es frívoltitzi. Saltar-se les lleis, que són la base de la democràcia, provoca situacions que ens porten al conflicte. Qui ha decidit trencar això ha de rendir comptes.

Hem vist que alguns mitjans anunciaven que la Guàrdia Civil ja té identificades seixanta persones caps de CDR.

I els Mossos també. Cada vegada que es produeix una actuació que vol bloquejar les comunicacions, la normal convivència de les persones, qui està provocant aquesta situació, que va més enllà de la llibertat d'expressió perquè s'està atemptant contra els drets dels altres, s'identifiquen persones per si han de retre comptes. El fenomen dels CDR és digne d'estudi, s'hi barregen moltes actituds diferents. Soc contrari a generalitzar sobre la qualificació d'aquests comitès. S'hi barregen moltes persones pacífiques però també s'hi camuflen persones que estan disposades a comportaments agressius o violents per aconseguir els seus objectius.

junts. I aquí és on tenim la gran dificultat, la de recosir això i com posar-nos d'acord.

Vostè insisteix que el govern no vol parlar, però hem sentit Puigdemont oferint diàleg molts cops.

L'anterior president i jo havíem parlat moltes vegades en reunions en privat. Jo plantejava solucions amb mètode de treball fins i tot. Però la resposta sempre era la mateixa: "Hem de parlar del referèndum i després ja veurem." Del referèndum és

de l'única cosa que jo no podia parlar. Pocs dies abans de convocar el referèndum jo li vaig dir: "Escolta, president, mentre no convoquis el referèndum això té solució perquè hem de fer el que calgui, però si convoques el referèndum ja no tindràs marge i jo tampoc i anirem directament a una col·lisió." I ell em va contestar: "Jo no puc ara no convocar el referèndum. Jo m'he compromès, ho he de fer, i després ja veurem." Jo el vaig advertir que si ho feia ens hauríem d'esperar a veure com pe-

tava tot i com ho arreglàvem després. A mi no m'agrada la situació, no m'agrada gens tenir persones que conec personalment, que he treballat amb elles, i estan en una situació de privació de la seva llibertat.

A Girona s'ha canviat el nom de la plaça de la Constitució per la plaça 1 d'Octubre. Ha dit que duria el tema a fiscalia?

No. He dit que políticament considerava que era un error. Penso que trenca una tradició democràtica de la ciutat de Gi-

Continua a la plana següent

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Enric Millo Delegat del govern espanyol a Catalunya

Ve de la plana anterior

Els Jordis mereixen sis mesos de presó preventiva per una actuació en què demanen a la gent que se'n torni a casa?

No soc jutge ni advocat i soc molt respectuós, també, amb la feina que fa la justícia. I a més a més m'obliga molt a fer-ho la meva condició de representant d'un govern. M'he proposat a mi mateix no opinar. Hi ha un delictes tipificat en el Codi Penal que és el de sedició. La sedició és l'obstrucció a l'actuació de la policia judicial, per exemple. S'han produït situacions en què aquest delictes, probablement, s'acabarà dictaminant que ha existit perquè hi ha hagut agrupacions de persones que s'han organitzat per impedir l'acció de la policia judicial.

El Parlament de Catalunya ha decidit presentar una querella contra el jutge Pablo Llarena.

En tot cas, la mesa del Parlament. I l'ha anunciat; però no l'ha pas presentat encara.

I si ho fa?

Si s'executa anirà en contra de l'informe dels serveis jurídics de la cambra. I pot tenir un altre tipus de conseqüències. El poder legislatiu querellant-se contra el poder judicial. Això sí que és no respectar la separació de poders; i suposo que algunes conseqüències deu tenir. No sé quines... Espero que la mesa del Parlament faci cas de l'informe dels lletrats. Això seria el millor.

Que hi hagi presos polítics complica qualsevol solució?

No facilita gens les coses, és evident.

Vostè els coneix a tots.

A tots no, però pràcticament a tots. A tots menys a Cuixart, que només el conec perquè un dia em va escridassar al carrer.

Què pensa de les seves situacions personals?

No m'agrada. És una situació que em fa pensar en les seves famílies. Fa patir. Per ells i per les seves famílies. I alguns d'ells els conec molt, hi he tingut converses llargues. Hem discrepat, però també hem sigut capaços d'arribar a acords. Amb Josep Rull, que com jo és de Terrassa, havíem tingut llargues converses. O amb Turull, o amb Forn... Són persones que coneixes i que humanament fa patir. Només hi ha una cosa que a mi em permet suportar aquesta situació i és que tots i cadascun d'ells van prendre decisions d'acord amb la seva manera de pensar sabent que aquestes decisions



El delegat del govern espanyol a Catalunya, durant una de les respostes a l'entrevista ■ JOAN SABATER



A la copa del rei també es van comissar banderes espanyoles preconstitucionals

contravenien la llei, els tribunals i podien tenir com a conseqüència això.

Ha parlat amb familiars seus?

Vaig tenir ocasió de parlar amb l'esposa de l'exconseller Joaquim Forn, vaig tenir unes paraules molt correctes, em va traslladar el seu patiment, que humanament comprenc perfectament, i vam intercanviar unes frases en el sentit que tot això ho hem d'arreglar. Però jo demano a tothom prendre consciència que la situació no només és greu, que és molt greu, sinó que a més això no s'arreglarà ràpid, no es pot arreglar ràpid perquè entre altres coses hi haurà un judici. Aquest judici arribarà i aquest judici serà molt dur perquè les actuacions que s'han fet des del punt de vista legal són molt greus. Sortir d'això vol temps i vol per tant serenitat i seny. Sortir d'aquí garantint la convivència,



Els mals resultats del PP a Catalunya obliguen a una reflexió molt profunda

la pau social, la democràcia, el respecte, el pluralisme, tot això va junt, és un paquet.

Quan el president del Parlament envia una carta al president Rajoy per veure's, Rajoy no contesta.

Jo sí que li he contestat al senyor Torrent i soc el representant permanent del senyor Rajoy aquí. Com que no tenim president del govern de la Generalitat encara, li dic parlem entre nosaltres i comencem a analitzar la situació. I ell em contesta que no per tres vegades, que vol parlar amb el president Rajoy.

Què passarà si es proposa Puigdemont per ser investit?

És una persona que no compleix els requisits per poder ser president de la Generalitat.

Jordi Sànchez tampoc, Jordi Turull tampoc?

Exacte, però el Parlament té



És un error el canvi de nom de la plaça de la Constitució. Girona no mereix aquest text

135 diputats, algú hi haurà que pugui?

Però no tenen els drets polítics intactes mentre no hi hagi judici?

Però tenen drets i deures. Si una persona té el dret de presentar-se en unes eleccions, té l'obligació de presentar-se i rendir comptes davant de la justícia. Haurien de ser suficientment sensats i honestos per dir que dels 135 diputats que hi ha, hi ha un nombre petit de persones que per la seva circumstància actual no poden assumir la funció de president.

Puigdemont serà extradit?

No depèn de mi. Això ho decidirà la justícia alemanya. Aquí el govern no hi té res a veure.

Vostè creu que hi haurà govern?

Sí. El que passa és que jo no puc donar garanties. No depèn de

mi.

Si no parla amb Roger Torrent, parla amb algú o en aquest moment els ponts són inexistents?

Hi ha barreres però no són infranquejables. La nostra obligació és intentar construir ponts. Els ponts han estat dinamitats, eh. I jo no em sento dinamitador de ponts. Al contrari.

Quina part de batalles internes hi ha en el cas Cifuentes?

Ho desconec. He seguit el tema pels mitjans de comunicació. Crec que ha decidit el que ha pensat que era millor. A partir d'aquí entenc que s'inicia una nova etapa del PP a Madrid.

Els resultats pèssims del PP a Catalunya s'han acceptat?

I tant. Un partit que tenia una representació de dinou diputats fa pocs dies i ara en té quatre és evident que obliga a una reflexió molt profunda de quines coses no s'han fet bé. En aquest procés, d'anàlisi i reflexió, hi estem compromesos tots els que formem part d'aquest partit.

S'ha de reflexionar també sobre el lideratge de Xavier García Albiol?

Fonamentalment és un tema de projecte. Alguna cosa no hem fet bé perquè el projecte expressat en clau catalana no hagi generat confiança entre els ciutadans. Estem segurs que una oferta política liberal conservadora, de centredreta catalana té espai a Catalunya. I és la que representa el Partit Popular català. Estem convençuts que podem remuntar aquesta situació. Després vindran els temes dels lideratges.

Han tardat tretze anys per fer quatre quilòmetres de l'N-II a Girona.

Quan va arribar el Partit Popular al 2011 això estava completament aturat. S'ha desencallat tot. La part sud, venint de Barcelona, està quedant *xulíssima* i estarà acabada de seguida. La part del nord, la que va amb més endarreriment, avui mateix explicava que aquest any hi ha 5 milions per tots els projectes que estan en marxa, les rondes que s'han de fer. És clar que porta temps. L'important és que, des del 2011, any en què va entrar el Partit Popular, no s'ha aturat cap obra. Havia estat molt de temps aturada i està tot funcionant a un ritme acceptable. No trigarem molt a tenir tota la nacional a la província de Girona de punta a punta funcionant i serà un exemple per poder lluir. Per poder presumir. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Emili Bella



Enric Millo ho passa malament

Enric Millo també ho passa malament. El delegat del govern espanyol a Catalunya va tenir ahir la deferència d'acceptar la invitació per ser entrevistat a El Punt Avui Televisió en una conversa en què va mostrar la seva cara més amable i personal. En un moment en què hi ha independentistes presos des de fa sis mesos acusats de l'inimaginable, en què es detenen persones pel fet de tenir xiulets grocs i caretes de Jordi Cuixart a casa acusades de terrorisme i en què es requisen samarretes i bufandes grogues en partits de futbol, el braç de Mariano Rajoy a Catalunya va lamentar la "persecució" de què se sent objecte. "Ho he passat molt malament, hi ha dies que ho passo molt malament", va confessar.

L'economista va concretar que rep amenaces de mort adreçades a ell i a la seva família, del tipus "si et trobo pel carrer et mataré", pintades a les parets, insults de vianants quan se'l troben... "Ho veig cada dia. No estic fent victimitisme, ho he d'acceptar", es resigna. "Segurament al vostre Twitter us estigui criticant perquè m'esteu entrevistant, que no mereixo ser entrevistat, no mereixo opinar", va predir.

Durant una hora i quart d'entrevista, Millo va admetre que les imatges de violència de l'I-O el van "commoure" i, en el rol de conciliador, va reconèixer que no li agrada gens que persones que coneix i amb qui ha treballat al Parlament estiguin privades de llibertat. És molt més que qualsevol declaració de qualsevol dirigent del PP a l'Estat. Es dona la cir-



Millo, observant els cartells en solidaritat amb els presos polítics a la redacció d'El Punt Avui ■ JOAN SABATER

cumstància que quan va a Madrid també rep insults, dels qui creuen que és massa tou amb l'independentisme. Ell, però, disposa d'escorta. Carles Puigdemont, no.

El delegat es va mostrar comprensiu amb el viacrucis que passen les famílies dels presos i va revelar que va tenir ocasió de mantenir una conversa "molt correcta" amb l'esposa del conseller Joaquim Forn. Van coincidir en un restaurant i Laura Masvidal s'hi va acostar per parlar-hi. "Em va traslladar el seu patiment, que humanament comprenc, i li vaig dir que tot això ho hem d'arreglar."

Masvidal va ser entrevistada al mateix programa unes setmanes abans juntament amb altres familiars de presos polítics i quan va sortir de la redacció va ser aplaudida. Ahir Millo va marxar enmig del silenci. En arribar, va haver de fer el llarg recorregut per les pàgines que cada dia publica aquest diari en suport dels empresonats, penjades a les parets. "Jo tinc alguna corbata groga molt maca, no em molesta el groc", va explicar en un moment de l'entrevista. En qualsevol cas, ahir no la portava. En va preferir una d'un vermell sang.

Amb qui té menys sintonia és amb el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, l'únic dels presos a qui no coneix personalment. Millo el va acusar d'haver-lo escridassat

El delegat del govern espanyol a Catalunya acusa Cuixart d'haver-lo escridassat pel carrer

pel carrer. Va ser el dia de la manifestació posterior als atemptats de Barcelona i Cambrils, en què milers de persones van increpar

el rei pels seus tractes amb les monarquies del Golf, sospitoses d'haver fomentat el mateix gihadisme que va colpejar la Rambla. Millo es trobava en una segona fila darrere del Borbó i de Rajoy, i Cuixart els hauria cridat "marxeu!", el delegat s'hauria girat per demanar explicacions i Cuixart li hauria dit "què t'has cregut?" No tenim la versió de Cuixart perquè està tancat a Soto del Real. Costa imaginar-lo en posat agressiu, però sembla que l'Estat s'entesta a presentar-lo d'aquesta manera.

Millo també es va mostrar dolgut perquè gairebé un centenar de municipis l'hagin declarat *persona non grata*, inclòs Sarrià de Ter quan l'actual president del Parlament, Roger Torrent, n'era l'alcalde. "No em va agradar però no li ho tinc en compte, és un posat polític, equivocat, perquè no es tracta de criminalitzar les persones. No m'afecta ni impedeix que jo pugui parlar amb ell", va concedir, condescendent.

Enfundat en el paper de dialogant, va proclamar: "Sento respecte per aquests 2,2 milions de catalans independentistes, són catalans com jo. Abans que res soc un demòcrata." En dues ocasions va flirtejar amb el que podria llegir-se com una mena de *mea culpa sui generis*. La primera: "No he pensat mai que quan hi ha un conflicte entre dues parts tota la culpa sigui al cent per cent d'una part." I la segona: "Els que teníem com a objectiu trobar una fórmula per seguir junts, no l'hem assolit. Els que tenien com a objectiu no seguir junts, han fracassat. Seguim junts." *¿Dónde está la bolita?*

RENOVACIÓ STOCK
RENOVACIÓ STOCK
PEUGEOT PARTNER

NOMÉS 12 UNITATS
A PREUS IRREPETIBLES!



PARTNER TEPEE
ACTIVE 1.6 BlueHDi 100

PER NOMÉS

13.990€

CONSULTA TOTS ELS MODELS!



PEUGEOT

MOTION & EMOTION

*Oferta per a particulars en models Peugeot Partner en stock, finançant un mínim de 8.000€ o un mínim de 36 mesos. Promoció vàlida fins al 30/04/2018 o exhaurir models en stock. Consultu preu d'altres models i acabats.
Gamma Partner: Consum combinat (l/100km): des de 4,2 fins a 6,4. Emissions de CO2 (g/km): des de 109 fins a 148.

JOAQUIN OLIVA TARRAGONA Les Gavarres - Tel: 977 54 62 22. REUS. Ctra. Solou Km1 - Tel: 977 77 21 11. TORTOSA. Ctra. Tortosa-l'Aldea km2 - Tel. 977 51 11 82. www.joaquinoliva.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sergi Sabrià va votar ahir per primer cop en nom de Comín, a més de Junqueras i Romeva. Elsa Artadi ho fa per Puigdemont, Sánchez, Turull i Rull ■ JOSEP LOSADA

Rajoy delega la impugnació del vot de Comín en el PP i Cs

■ Ofereix una treva tàctica i diu ara que la prioritat a Catalunya és “formar govern” ■ Tots dos grups anuncien recursos al TC contra les delegacions de Puigdemont i el conseller, que ahir es va estrenar

Òscar Palau
BARCELONA

Frenada tàctica. L'endemà d'amenaçar amb això, Mariano Rajoy va fer l'orni ahir sobre la possible impugnació per part del govern espanyol davant del TC de la delegació de vot del conseller Toni Comín —confirmada ahir mateix per la mesa del Parlament, que va desestimar al matí els escrits de reconsideració de Cs, el PSC i el PP—, i va assegurar que la seva prioritat a Catalunya ara mateix és “que hi hagi govern”. I que no l'encapçali el president Puigdemont, evidentment, li va faltar dir. Interrogat tot just pel seu anunci la vigília que els serveis jurídics de l'Estat estudiarien accions legals contra la delegació del vot, Rajoy va esquivar la resposta i, en un petit canvi sobre el guió habitual, va recordar que formar un

executiu al país ja és “urgent” perquè això implicaria “obrir una nova etapa de diàleg primer entre catalans i després entre institucions”, així com “el final de l'article 155”.

Fonts de La Moncloa ja havien filtrat abans a Efe que, com va passar fa unes setmanes en aprovar-se la delegació de vot de Puigdemont, i després fins i tot que sortís de la presó de Neumünster, el govern estatal evitarà emprendre cap nou front judicial en aquest afer, i ho deixa en mans del grup del PP català, que ahir, de fet, ja va anunciar un recurs d'empara al TC contra totes dues delegacions. La diferència no és menor: un recurs del govern espanyol suspendria automàticament la mesura en el moment que s'acceptés a tràmit, i per tant faria gairebé impossible la investidura d'un president fins i tot en

El Parlament valida finalment dos decrets llei del 155

El Parlament va validar ahir dos decrets llei signats, en aplicació del 155, per la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría i el ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro. El tràmit es va fer el dia abans que expirés el termini legal de 30 dies hàbils, després que el 5 d'abril els grups independentistes ho retessin de l'ordre del dia en aduir que ningú del govern —en aquest cas l'espanyol— ho defensaria al faristol com marca el reglament, tot i que després un informe dels lletrats va avalar que no ho fes. Tot i això, els independentistes lamentaven

segona votació, ara possible amb aquests dos vots donada l'abstenció de la CUP. El recurs d'empara d'un partit, en canvi, d'entrada no suspèn res. D'aquí la tàctica: el govern

ahir que aquest fet “vulnera el dret dels diputats” a exercir el control parlamentari del govern, i pot generar un precedent perquè tampoc compareguin futurs executius.

El ple, en tot cas, va avalar per unanimitat el decret sobre la recuperació de la part que faltava (el 20,77%) de la paga extra dels funcionaris de la Generalitat del 2012 que es va ajornar per la crisi. JxCat, això sí, recordava ahir que la mesura ja es va pactar amb els sindicats l'agost del 2016, i va denunciar “l'ús polític” que en fa el PP. El PSC va retreure a l'anterior govern

que no hi hagi un calendari per al retorn de les pagues del 2013 i el 2014.

Amb l'oposició de la CUP i l'abstenció dels comuns, també es va aprovar el decret llei de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària, que faculta el govern a fer les operacions d'endeutament noves, sense superar els límits del 2017, que calgui per fer front a venciments de deute del 2018. A banda, es van aprovar, amb l'única abstenció de la CUP, els dos informes pendents sobre el pressupost de despeses del Parlament del 2017.

espanyol en realitat vol evitar, amb el suposat gest, posar més bastons a les rodes a la formació d'un govern, tal com implora perquè el PNB li aprovi els pressupostos; sense perju-

dici, això sí, que més endavant el TC es pugui pronunciar contra les delegacions de vot, a petició dels partits.

Després que el líder català, Xavier García Albiol, ja

avancés al matí que “molt probablement” avui anunciarien el recurs, que els serveis jurídics estaven “acabant d'estudiar”, poc després ho confirmava la número 2 al Parlament, Andrea Levy, en un comunicat en què considera que “no hi ha causa justificada per concedir la delegació de vot als dos diputats” i lamenta que la mesa “no sigui un òrgan institucional neutral i es dediqui a defensar les causes i els interessos dels independentistes, vulnerant així els drets de tots els diputats”.

Els populars aniran al TC separats de Cs, que en boca d'Inés Arrimadas ja havien anunciat al mateix hemicicle la presentació

Les frases

“Un nou govern suposa complir la llei i iniciar una etapa de recuperació que tots els catalans desitgen”

Mariano Rajoy
PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

“Esgotada ja la via parlamentària i davant la inacció del govern [estatal], presentarem recurs d'empara al TC”

Inés Arrimadas
LÍDER DE CIUTADANS

d'un altre recurs d'empara contra totes dues delegacions, probablement la setmana vinent, “en desacord que es donin privilegis als que fugen de la justícia”. La líder de Cs retreia, minuts abans en un tuit, la “inacció” del govern estatal, just després que la mesa donés el vistiplau a la delegació de Comín adduint que es troba en la mateixa situació processal que Puigdemont, és a dir, amb una extradició en marxa en mans de la justícia (en el seu cas la belga), que no li permet sortir del país per ser al Parlament.

Comín, que va delegar en el portaveu d'ERC, Sergi Sabrià, es va estrenar com a votant just en el ple d'ahir, que només va validar dos decrets llei signats pel govern espanyol en aplicació del 155, amb la qual cosa va ser la primera sessió de la legislatura en què van poder votar tots 135 diputats. A més dels dos exiliats, també tenen delegat el vot els cinc diputats empresonats: els republicans Oriol Junqueras i Raül Romeva, i Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull, de JxCat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tancat amb pany i forrellat

SEGURETAT • Des de l'aplicació del 155, el parc de la Ciutadella es tanca quan hi ha ple al Parlament **POLICIA** • L'operació es manté encara que sigui una sessió ordinària **CAS** • L'últim ple que es va celebrar amb normalitat va ser el del 6 i 7 de setembre

Marc Bataller
BARCELONA

Són quarts de deu del matí d'ahir i uns turistes intenten accedir al parc de la Ciutadella per la zona del passeig Lluís Companys –a Arc de Triomf– però no poden. Tot està tancat amb pany i forrellat. Què passa? Doncs, resulta que s'ha convocat un ple molt *perillós* al Parlament en què s'han de crear unes comissions i validar els decrets llei sobre la paga extra dels funcionaris i la pròrroga pressupostària. Per increïble que sembli, des de l'aplicació de l'article 155 totes les sessions plenàries i de tràmit, com les d'ahir, se celebren amb l'anormalitat d'una Ciutadella tancada i blindada pels Mossos d'Esquadra.

L'últim ple que es va viure a

la cambra catalana sense restriccions de moviments va ser el del 6, 7 i 8 de setembre, quan es va aprovar la *famosa* llei del referèndum i es va convocar la votació de l'1 d'octubre. Des de llavors, res més no ha estat normal. Els plens del 10 d'octubre –amb la DUI fallida– i els del 26 i 27, amb la declaració d'independència, ja es van produir sota fortes mesures de seguretat i amb manifestacions a l'exterior de la Ciutadella. Aquell dia 27 també es va aprovar el 155 i la seguretat a Catalunya, com tota la Generalitat, va quedar en mans de l'executiu espanyol i la premissa sempre ha estat la mateixa: blindar la Ciutadella quan hi hagi plens –la decisió és dels Mossos i el Parlament no hi intervé.

Sota els efectes del 155, s'han convocat set plens. El primer va ser el de constitució, el



Un dels accessos a la Ciutadella tancats ahir ■ JOSEP LOSADA

17 de gener, i l'últim, el d'ahir. Entremig hi ha hagut el de la investidura de Jordi Turull. Les tres últimes sessions, però, han

estat completament ordinàries i *tranquil·les*, circumstància que no ha fet canviar el panorama. "Fins que no tinguem go-

vern, tot continuarà igual", assegurava ahir un diputat.

El president del Parlament, Roger Torrent ja va enviar una carta al ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, en què criticava el desplegament policial –amb revisió de clavegueram inclòs– que es va muntar els dies previs al 30 de gener, quan s'havia convocat el ple d'investidura del president Carles Puigdemont. Torrent va acusar Zoido de crear alarmisme i li va mostrar el seu malestar per no haver estat informat. Una missiva que encara no ha contestat.

Aquell ple es va suspendre, però sí que uns manifestants van trencar el cordó policial i van arribar a concentrar-se a les portes del Parlament. Al cap d'unes setmanes, els Mossos van detenir sis joves per atemptat contra agents de l'autoritat i desordres públics. ■

Formula 1
Gran Premio de España 2018
Barcelona 11-13 de Maig

LA F1® I TU,
CARA A CARA.
ATREVEIX-TE A VIURE-LA
MÉS A PROP QUE MAI.

Compra la teva entrada a:
www.circuit.cat

#F1Barcelona

841907-1184306T

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat a pressa ERC a votar el dia 3 la llei de la presidència

■ Els republicans consideren que és “massa just” i proposen fer-ho la setmana següent ■ Amb el 155, l'entrada en vigor del nou text és en mans de Rajoy, que l'ha de signar per publicar-lo al DOGC

Emma Ansola
BARCELONA

El calendari és el nou escull en les relacions entre Junts per Catalunya i ERC, que no acaben de fer coincidir els fulls de ruta, sobretot pel que fa a l'inici del projecte; això és, la investidura del pròxim president de la Generalitat.

Els primers estan obligats a fer tot el possible per invertir el seu cap de llista, Carles Puigdemont, sense traspasar línies vermelles i en aquest repte s'inscriu la reforma de la llei de la presidència que pugui permetre una investidura a distància del president destituït pel 155. Volen agilitzar l'aprovació del text i, d'acord amb el que estableixen els terminis parlamentaris, el més aviat podria ser el dia 3, quan ja hi ha prevista una nova sessió ordinària. Amb aquest objectiu i donat per acabat el període d'esmenes dimecres a la tarda, el text es podria incloure per via d'urgència en l'ordre del dia sempre que no aparegués cap altre obstacle.

Tot plegat d'acord amb la legalitat, però “massa just”, alerten fonts d'ERC, que són els que fixen, si més no, els *tempos* del Parlament en la figura del president, Roger Torrent. Pe-



Els portaveus de JxCat, Eduard Pujol i Elsa Artadi, amb el també diputat Marc Solsona ■ JOSEP LOSADA

rò, a més a més, el calendari també està subjecte a la resposta dels grups de l'oposició i les accions que puguin emprendre per frenar una reforma de llei que no comparteixen, ja que consideren que és una modificació legal *ad hoc*; és a dir, feta a mida quan ja s'ha començat a jugar la partida. I tot això tenint en compte, també, que la resposta de la justícia alemanya a l'extradició no alteri la situació actual de Puigdemont.

Arran d'aquesta situació, ERC s'ho mira de reüll i amb escepticisme, si bé no es mostra contrària a la reforma de la llei, malgrat les dificultats que hi veu. Indiquen, per exemple, que la modificació de la llei de la presidència no seria suficient per invertir a distància i, segons el seu criteri, caldria també reformar el reglament de la cambra catalana, un escull encara més gran, ja que l'òrgan que ho hauria de portar a terme és la comis-

sió del reglament, que no es pot constituir sense disposar de govern efectiu a la Generalitat. Però hi ha més coses.

En tractar-se d'una llei, l'entrada en vigor dels canvis depenen de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat* (DOGC), i com a pas previ cal que el nou text legal porti la signatura del president de la Generalitat. Amb l'aplicació del 155, les competències són a Madrid, concretament al despatx del president, Mariano Rajoy, que fins ara ha deixat l'aval de les lleis en la ploma de la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría, tal com va passar ahir mateix per ratificar l'aprovació del decret que retorna part de la paga extra del 2012

La xifra

7

comissions o grups de treball parlamentari es van constituir ahir a la cambra catalana.

als treballadors públics. I, per rematar-ho, La Moncloa disposa de quinze dies naturals per signar-lo, la qual cosa posa en tensió un calendari que té marcat en vermell el 22 de maig com a límit per formar govern. En cas contrari, eleccions. En vista d'aquest panorama, què vol ERC?: formar un govern efectiu, per la qual cosa demana a JxCat que proposi un candidat que pugui ser investit aviat, que nomeni el seu equip i que pugui començar a desempallegar-se dels efectes del 155 a les institucions catalanes. ■

El Parlament ja té comissions

El president del Parlament, Roger Torrent, va constituir ahir les set comissions no legislatives de la cambra, les úniques que s'han pogut formar pel fet d'estar sense govern aquesta legislatura. Les comissions creades són les de l'Estatut dels Diputats, Peticions, Matèries Secretes i Reservades, Síndic de Greuges, Sindicatura de Comptes, Control de la Corporació Ca-

talana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) i la d'investigació sobre els atemptats ocorreguts els dies 17 i 18 d'agost del 2017, que presidirà l'alcalde de Ripoll, Jordi Munell, de JxCat. Fruit del pacte entre els grups, C's presidirà la de la Corporació de Mitjans; JxCat, l'Estatut dels Diputats; ERC, la Sindicatura de Comptes; el PSC, la del Síndic de Greuges, i els comuns, la de Peticions.

agro

BOTIGA

productes cooperatives catalanes

10 anys

Des de 1918

AGRÍCOLA

VILASSAR DE MAR

Horari Agrobotiga

Dilluns- Divendres
09:00-14:00 i 15:00-20:00
Dissabtes
09:00-14:00

Camí del Crist, s/n
(08340) Vilassar de Mar
Telèfon: 93 759 01 88
WhatsApp: 620 455 690

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Francesc Homs compleix la pena d'inhabilitació per exercir càrrecs públics

■ L'exconseller de la Presidència descarta tornar a la primera línia política i se centra en la defensa dels presos ■ Està pendent del Tribunal de Comptes

Odei A.-Etxearte
BARCELONA

Un any i un mes. Aquest diumenge, l'exconseller de la Presidència i excap de files del PDeCAT al Congrés, Francesc Homs, acabarà de complir la pena d'inhabilitació per a càrrecs públics a què el va condemnar el Tribunal Suprem pel procés participatiu del 9-N. Homs, que també va haver de pagar 30.000 euros, ha estat el primer membre del govern d'Artur Mas condemnat per desobediència a complir el càstig d'inhabilitació perquè va ser directament jutjat pel Suprem —i per tant amb sentència ferma— per la seva condició de diputat al Congrés quan es van jutjar els fets. En canvi, Mas i les conselleres Joana Ortega i Irene Rigau, van recórrer contra les sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i esperen la vista del Suprem, que inicialment havia de produir-se ahir però que es va ajornar sense que hi hagi cap nova data en perspectiva.

Fonts pròximes a Homs assenyalen que l'exdiputat i exconseller no té previst tornar a la primera línia política i que continua-



Homs, anant, al judici al Suprem, el febrer del 2017 ■ ACN

rà centrat en la seva professió d'advocat i vinculat a l'àmbit del dret, en un context de judicialització de la política en què els dos àmbits es barregen diàriament. La direcció del PDeCAT va encarregar a Homs la coordinació de la defensa dels encausats del partit pel procés d'independència, una tasca que

el manté en permanent contacte amb els consellers empresonats a Estremera, amb qui havia compartit la direcció de la vella Convergència, Jordi Turull, Josep Rull i Joaquim Forn.

Procés comptable
En paral·lel al compliment de la pena dictada pel Su-

prem pel procés participatiu del 9-N, Homs, així com Mas, Ortega i Rigau, està pendent del procediment comptable obert al Tribunal de Comptes. Un procés pel qual els van embargar provisionalment els domicilis per fer front a la resta de la fiança de 5,2 milions d'euros que no es va cobrir amb la caixa de solidaritat i que s'havien de dipositar com a garantia de cobriment de les responsabilitats a les quals podrien ser condemnats. De fet, la setmana passada, la Generalitat va demandar Mas i la resta d'exconsellers per reclamar-los els 5,2 milions amb què calculen que es va pagar la votació. En plena intervenció autonòmica i amb el govern espanyol al capdavant del govern català, la Generalitat capgirava la seva posició. L'executiu s'havia oposat de bon començament a les demandes que van començar el procés comptable, impulsades per Societat Civil Catalana i Advocats per la Constitució, en un moment en què la justícia havia descartat la malversació de fons públics i les penes es van limitar al delictes de desobediència. ■

Mor l'exconseller i soci fundador d'Òmnium Agustí Bassols

Redacció
BARCELONA

Agustí M. Bassols i Parés va morir ahir a Barcelona als 93 anys. Advocat i polític, va ser conseller en diversos governs de Jordi Pujol com a militant d'UDC. Va ocupar les carteres de Justícia, dues vegades (1982-1986 i 1988-1992), i Governació (1986-1988). Les seves idees sobiranis-

tes el van portar a desmarcar-se de Josep Antoni Duran quan aquest era president del comitè de govern d'Unió i va ser un dels socis fundadors d'Òmnium Cultural, l'any 1961, i membre de la seva junta directiva del 1967 al 1977. Ja retirat de la vida política, el seu compromís amb Catalunya el va portar a formar part de l'associació independentista Sobirania i

Justícia, a presidir la comissió avaluadora de la consulta d'Arenys i a ser fundador de Demòcrates de Catalunya. L'expresidenta del Parlament Núria de Gispert va recordar-lo a través de Twitter: "Catalanista, independentista, defensor del dret civil català i un Demòcrata en majúscules. Tindrem un buit gran, el trobarem a faltar molt", va dir. ■



Agustí Bassols, en una imatge del 2005 ■ ARXIU

XTAC
XARXA DE TEATRES
D'ATENEUS
DE CATALUNYA

AGENDA D'ESPECTACLES

DIVENDRES 27 D'ABRIL

TEATRE 19:30h - **El viatge de Till de Barcelona** Clarinet Players
Centre Sant Pere Apòstol
www.centresantpere.cat
Carrer Sant Pere Més Alt, 25
Barcelona

DISSABTE 28 D'ABRIL

TEATRE 21:30h - **Puig i Cadafalch, un croquis**
De la Federació d'Ateneus de Catalunya
Societat Cultural Sant Jaume
www.scsantjaume.cat
Carrer de la Riera de Sant Pere, 147
Premià de Dalt

TEATRE 21h - **Maleïdes les guerres**
Carles Beltran, Lali Barenys i Nani
Ateneu Torrellenc
www.ateneutorrellenc.magix.net
Carrer Major, 2
Torrelles del Llobregat

DIUMENGE 29 D'ABRIL

TEATRE 18h - **Teatre i Poesia, lectures desdramatitzades**
Textos de Frederic Soler 'Serafi Pitarrà' i Pere Calders
Centre Moral i Instructiu de Gràcia
www.elcentregracia.cat
Carrer de Ros de Olano, 9
Barcelona

TEATRE 18h - **El home que vendió el mundo**
Crimen y castigo, de Fiódor Dostoiévski
Lluïsos d'Horta
www.lluissoshorta.cat
Carrer Felíu i Codina 7 - 9
Barcelona
També dissabte 28 a les 21:30h

TEATRE 18h - **La Pepa maca**
Col·labora el Grup Artístic Teatral de Cerdanyola
Centre Catòlic de Sants
www.ccsants.cat
Carrer Antoni de Capmany, 72-76
Barcelona

PUIG I CADAFALCH, UN CROQUIS
Presentat per MÀRC ROSICH
amb SERGI MATEN
Aquest cap de setmana a la Societat Cultural Sant Jaume de Premià de Mar!

MÉS ESPECTACLES I VENDA D'ENTRADES:
www.xtac.ateneus.cat

Federació d'Ateneus de Catalunya

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

RTVE, sota la lupa a l'eurocambra per "manipulació"

■ Els treballadors de la cadena pública espanyola denuncien la tergiversació i "la censura" del mitjà

Natàlia Segura

Brussel·les



El consell d'informatius de Televisió Espanyola (TVE) va denunciar ahir al Parlament Europeu "la manipulació i la censura" de la informació que s'emet per Ràdio Televisió Espanyola (RTVE). El comitè de peticions de l'eurocambra està estudiant des de fa dos mesos què fer amb les denúncies dels treballadors de la cadena, que ahir es van reunir amb la seva presidenta i eurodiputada, Cecilia Wikström.

Reclamen al Parlament Europeu que exigeixi al govern espanyol el compliment dels "principis fonamentals en els valors europeus, com ara la imparcialitat, la pluralitat i la independència, a les quals ha d'estar obligada qualsevol televisió pública". Està previst que el 16 de maig aquest organisme decideixi si pren cap mesura al respecte.

Ara bé, avui la mesa del Congrés espanyol i el Senat ha de prendre una decisió sobre el concurs públic per escollir el nou consell d'administració de

RTVE. Si finalment el PP accepta la tria d'aquest per criteris professionals i d'acord amb les noves majories parlamentàries, la petició a l'eurocambra podria quedar en segon pla perquè l'objectiu principal: renovar l'equip directiu, ja s'hauria assolit. Els mateixos treballadors van admetre ahir que la denúncia a la cambra europea és un instrument de pressió. "Esperem que la petició també influeixi per facilitar l'acord", afirmava ahir Alejandro Caballero, del consell d'informatius de RTVE, que es va mos-



Els treballadors de RTVE, ahir a l'eurocambra ■ ACN

trar "confiat" que tots els partits polítics, "fins i tot el PP", arribaran a un pacte que permeti un nou president de la cadena abans de l'estiu.

Denúncia contra TV3

Perfectament calculada va arribar la nota de premsa del PP, deu minuts abans de la roda de premsa sobre RTVE, on anun-

ciava el registre d'una "petició ciutadana" per "estudiar la manipulació i la falta de neutralitat dels mitjans de comunicació públics que depenen de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (CCMA), entre aquests TV3 i Catalunya Ràdio". Una denúncia feta per l'exdiputat del PP per Girona, Sergi Santamaría

Santigosa, i que l'eurodiputada del mateix grup, Rosa Estaràs, considera "rellevant" que es tracti al comitè de peticions "igual que s'ha fet amb altres peticions relatives a mitjans de comunicació públics". A diferència del cas de TVE, però, la petició sobre TV3 i Catalunya Ràdio encara no ha estat acceptada a tràmit i, per ara, només s'ha registrat a la cambra com és habitual en qualsevol petició ciutadana.

L'eurodiputat d'ERC i membre de la comissió de peticions, Josep-Maria Terricabras, no descarta que la petició passi el filtre, que veu molt "laxa", i critica que la intenció és que "s'accepti que la televisió catalana és tan parcial i tan poc plural com RTVE". "La mentida és òbvia", va dir ahir Terricabras, que assenyalava que en el cas de la cadena espanyola són els mateixos treballadors els que expliquen que hi ha "pluralitat zero" a les tertúlies mentre que a la televisió catalana "sempre hi ha representants de tots els grups". ■

ESTADES

DEL 25 DE JUNY AL 7 DE SETEMBRE

De 9h a 17h
De 3 a 9 anys

Les activitats d'estiu més divertides i originals del CTT.

Tennis i pàdel, anglès, multi jocs, dancekids, gimcanes, multi esports, piscina, tallers manuals, activitats temàtiques i les nostres activitats de Platja.

-Servei d'acollida i recollida de 30 minuts inclòs

-Amb la teva inscripció, servei de guarderia infantil JR.CTT gratuït de 17h a 20h durant el mes de juliol

DUAL CAMP

DEL 25 DE JUNY AL 27 DE JULIOL

De 9h a 17h
De 10 a 16 anys

Sortides especials setmanals

Tennis o pàdel, multi esports, piscina, la meitat de les activitats en anglès, activitats temàtiques i els nostres esports de Platja a vela, rem i motor

Servei d'acollida i recollida 30 minuts inclòs

Inscripcions a: www.tennistarragona.com

Informació a: estada@tennistarragona.com

CLUB TENNIS TARRAGONA / Tel. 977 208 015 / info@tennistarragona.com / www.tennistarragona.com

2n FESTIVAL DE

MÀGIA

TORREDEMBARRA 2018

27
DIVENDRES
D'ABRIL

MÀGIA AL CARRER
ACTIVITATS GRATUITES

28
DISSABTE
D'ABRIL

MÀGIA EDUCATIVA
GALA NACIONAL

29
DIUMENGE
D'ABRIL

GALA D'OBERTURA
DE LA VEU

ENTRADES LIMITADES
| Més informació a turismetorredembarra.cat

Organitza:
AJUNTAMENT DE TORREDEMBARRA
Regidoria de Turisme

AGENDA LLATINOAMERICANA 2018

Igualtat de Gènere

Qüestió de justícia i Nova visió

Una eina de formació i transformació

Vegeu l'Agenda i altres materials a: www.llatinoamericana.org

Coordinadora d'ONG Solidàries: c/ Mestre Francesc Civil, 3 bis. 17005 Girona. Tel. 972 21 99 16 - llatinoamericana@solidaries.org

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscalia dona la raó a la I-CSC i contradiu Foment

▣ Vol que es desestimi la petició de la patronal de declarar il·legal la vaga del 8 de novembre ▣ El sindicat surt del judici "prou satisfet" i manté que es va fer en el fons, la forma i el temps correctes

Eva García Pagán
BARCELONA

La patronal Foment del Treball Nacional va rebre una galleda d'aigua freda en la vista celebrada ahir davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) contra el sindicat Intersindical-CSC. El ministeri fiscal va demanar al tribunal que desestimés la demanda presentada per Foment per declarar il·legal la vaga general del 8 de novembre del 2017, convocada pel sindicat Intersindical-CSC, per considerar que s'ha presentat per una via jurisdiccional incorrecta, sense entrar ni tan sols a avaluar el fons. La defensa del sindicat català va mantenir en tot moment en la seva intervenció que la vaga havia estat correcta "tant en el fons, com en la forma i el temps", segons va explicar a aquest diari Sergi Perelló, vicesecretari general de l'organització. És previst que la vista es resolgui

d'aquí a poques setmanes.

"Estem prou satisfets perquè s'ha desmuntat l'argumentari de Foment", va dir Perelló, que va reconèixer que el sindicat patia abans de poder-se defensar: "Partim d'un context de vulneració important de les llibertats públiques, i sí, teníem una certa por o recança." Foment demanava il·legalitzar la convocatòria, de manera que cada empresa que se sentís perjudicada per la convocatòria podria denunciar el sindicat, i demanar una indemnització per danys i perjudicis de 100.000 euros.

Segons recull l'agència Efe, l'advocat de Foment ha instat el tribunal, integrat per tres magistrats, a declarar il·legal la vaga que va tenir lloc a Catalunya el 8-N amb l'argument que la seva convocatòria va estar motivada per "raons polítiques" i no laborals.

L'advocat de la defensa, Carles Hurtado, va admetre que "tota vaga general



Concentració en suport a la Intersindical-CSC a les portes del TSJC a Barcelona, ahir ■ ACN

té un component polític" però va defensar que els motius de la vaga van ser "estrictament laborals", ja que es pretenia protestar per la precarietat del mercat laboral i per mesures com el real decret que acabava d'aprovar el go-

vern i que simplificava els tràmits de les empreses per canviar la seva seu social i fiscal, "debilitant el teixit productiu català".

Per la seva banda, el fiscal José Joaquín Pérez de Gregorio, va afirmar que la jurisdicció social no és

la competent per veure aquesta demanda, que s'hauria d'haver plantejat, segons el seu parer, al contenciós administratiu, i va considerar també que a la patronal li falta "legitimitat" per presentar aquesta petició. Així,

el ministeri fiscal va demanar que es desestimés la demanda de Foment sense ni tan sols entrar a valorar el fons de la qüestió. Salido va recordar la falta de legitimitat de la Intersindical-CSC per convocar una vaga general, ja que representa el 0,4% dels treballadors catalans. "No volem restringir el dret de vaga, però tampoc podem sacralitzar aquest dret. Ha de tenir una limitació", va dir.

Justament, el sindicat alertava aquests dies que amb la declaració d'il·legalització de la convocatòria

La frase

"Tota vaga general té un component polític però el 8-N era contra la precarietat del mercat laboral"

Carles Hurtado
ADVOCAT DE LA INTERSINDICAL-CSC

del 8-N estava en perill justament el dret de vaga, i més tenint en compte la deriva autoritària que es viu des del mes d'octubre.

La Intersindical-CSC, que va organitzar una concentració de suport davant el TSJC, va rebre el suport d'entitats com Òmnium o l'ANC, partits polítics com JxCat, la CUP o ERC, i sindicats minoritaris com l'IAC (US-TEC-STEs) o la CGT. ■

Lluc Salellas defensa la mobilització "legítima"

▣ Dos militants de la CUP investigats pel tall de l'AP-7 el 8-N van declarar al jutjat

G. Busquets / J. Casas
SANTA COLOMA FARNERS

El regidor de l'Ajuntament de Girona i diputat a la Diputació, Lluc Salellas, i el militant de la CUP Marçal Terrades van defensar davant el jutge que van participar en una mobilització "legítima" en el marc d'una vaga general "legalment convocada". Salellas i Terrades van comparèixer ahir al matí davant el jutjat d'instrucció 1 de Santa Coloma de Farners

citats a declarar per un suposat delictes de desordres públics pel tall de l'AP-7 el 8-N. Abans d'entrar als jutjats, a quarts de deu del matí, els dos militants de la CUP van rebre el suport d'una cinquantena de persones que cridaven lemes com "no esteu sols". La declaració va durar cap a vint minuts en cadascun dels casos. Tots dos investigats van respondre només a les preguntes de les seves defenses, exercides pels advocats Montserrat Vinyets i Albert Carreras.

A la sortida, Lluc Salellas va explicar que havien dit al jutge que van decidir secundar les mobilitzacions perquè compartei-

xen "la lluita pels drets socials i per la República catalana" i, també, per exigir que "els presos polítics" surtin en llibertat. També van denunciar l'operació de criminalització i repressió contra el moviment republicà. Salellas va assenyalar que el fet que només els investiguin a ells dos per un tall en el qual van participar moltes persones no és casual. Ara el jutge donarà trasllat a la fiscalia perquè informi i després resoldrà si el procediment tira endavant i es va a judici o si s'arxiva.

Avui, al jutjat de Ripoll
Avui, el titular del jutjat de Ripoll ha citat a declarar



Lluc Salellas ahir abans d'entrar als jutjats de Santa Coloma de Farners ■ JOAN SABATER

com a investigats dues alcaldesses, dos regidors i una regidora ripollesos pel tall de la carretera de coll d'Ares el passat 8 de novembre. Es tracta de les alcaldesses de Vallfogona, Carme Freixa, i de Pardi-

nes, Núria Pérez, i dels regidors de Ripoll Roger Bosc i Santi Llagostera i la regidora de Campdevàrol Mariona Baraldés. Alguns també són consellers comarcals. Hi ha convocada una concentració de suport davant el jutjat amb la presència de represen-

tants nacionals, territorials, comarcals i locals d'Esquerra, que assistiran a la concentració per donar suport als elegits citats del Ripollès. El Consell del Ripollès va fer una declaració institucional de suport a tots els citats. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Detingut per assetjament a García Albiol per Twitter

La policia deté un veí de Torroella de Montgrí de 36 anys per insults al líder del PPC La jutgessa archiva el cas del professor de Tremp acusat d'odi

Redacció
BARCELONA

La policia espanyola va detenir ahir a Torroella de Montgrí un veí de 36 anys per haver assetjat i insultat a través de les xarxes socials el president del PPC Xavier García Albiol. Segons la policia, des del mes d'octubre l'arrestat havia sotmès el líder popular a una "persecució virtual" enviant-li missatges cada dos o tres dies. Els textos, diu la policia, contenien frases "de caràcter injuriós, amb to humiliant" i alguns eren "amenaçadors". El mateix García Albiol va denunciar els fets, que ha portat a terme el jutjat central d'instruc-



Xavier García Albiol, ahir al Parlament ■ JOSEP LOSADA

ció número 5 en coordinació amb la fiscalia de l'Audiència Nacional.

Després de saber-se la detenció, Xavier García Al-

biol va dir ahir que "alguns s'ho pensaran dues vegades abans d'amençar famílies i polítics perquè no simpatitzen amb el pro-

cess". "No tot s'hi val", va insistir el president del PPC a través del seu Twitter.

El professor de Tremp

D'altra banda, la jutgessa de Tremp ha arxivat de manera provisional la causa contra el professor de l'IES Tremp acusat per la Guàrdia Civil d'incitació a l'odi i revelació de secrets per un centenar de piulades. El mateix professor, Manel Riu, ho va donar a conèixer ahir a través de les xarxes socials, en què també va matisar que, després que així ho sol·licités la fiscalia, la jutgessa ha accedit a la petició d'enviar el cas a l'Audiència Nacional per si es troba un possible delictes d'injúries al rei. ■



L'ex-director general d'Unipost Pau Raventós anant a declarar com a investigat al jutjat de Barcelona, ahir ■ EFE

L'exdirector d'Unipost nega cap cobrament al govern per l'1-O

Redacció
BARCELONA

L'ex-director general d'Unipost Pau Raventós va assegurar ahir davant del jutge de Barcelona que investiga alts càrrecs del govern per malversació per l'1-O que l'empresa postal no va cobrar ni un euro de la Generalitat per encàrrecs vinculats al re-

ferèndum de l'1-O, segons informa Efe. Raventós només va contestar al seu advocat, Jorge Navarro. Unipost tenia un conveni marc amb diversos departaments des del 2015. La Guàrdia Civil sosté que li van encarregar targetes de membres de les meses, que van comissar, per valor de 979.661 euros, no cobrats, admet el cos. ■

Gòspel a capella des d'Uganda a benefici de
"Música para salvar vidas"



VEUS DE LA BELLA ÀFRICA NEGRA - Aba Taano
Dissabte 28 d'abril a les 21h

Teatre musical sobre Dolors Aleu i Riera, primera
llicenciada en medicina de l'estat espanyol.



BARBES DE BALENA - El Maldà Teatre
Diumenge 6 de maig a les 19h

Les millors cançons amb els grans poemes
escrits durant el romanticisme alemany

ESTRENA



EL GRAN LIED ROMÀNTIC ALEMANY
Duo Elena Gragera & Anton Cardó
Diumenge 20 de maig a les 19h

Programació
primavera
2018



conventarts

www.conventarts.cat
per a més informació,
abonaments
i entrades



Convent de les Arts

AJUNTAMENT D'ALCOVER

La indústria 4.0 no reduirà els llocs de treball

■ Un estudi indica que hi haurà mutacions, però que el saldo serà positiu ■ Els experts posen l'accent en la formació

M. Moreno
BARCELONA

Desdramatitzar. Aquesta és la paraula clau que ahir van utilitzar tant la directora general d'Indústria, Àngels Chacón, com el cap d'àrea de desenvolupament empresarial, Joan Miquel Hernández, durant la presentació dels efectes que l'anomenada indústria 4.0 tindrà en l'àmbit laboral a Catalunya. I és que, segons un estudi de l'Observatori de la Indústria, emmarcat dins del Pacte Nacional per a la Indústria i a petició dels sindicats, la Generalitat ha estimat aquest impacte amb resultats esperançadors. Contràriament al que han augurat alguns corrents acadèmics, els responsables de l'estudi vaticinen que les oportunitats en el mercat laboral no tan sols no es reduiran, sinó que l'expectativa és més aviat la con-

La xifra

13.341

llocs de treball nets és l'estimació del saldo positiu del mercat laboral que l'estudi preveu de cara al 2030.

trària. Segons els experts del departament, que han seguit la metodologia d'estudis de prestigi com els de Frey i Osborne (sobre el percentatge de llocs de treball que poden resultar afectats per l'automatització) i el de Vogler-Ludwig (que analitza sectorialment i quantifica la creació i la destrucció d'ocupació), un 35% dels llocs de treball actuals de Catalunya tenen una elevada probabilitat de ser automatitzats en un horitzó temporal de vint anys. Alhora, però, l'estimació és que el

número de llocs de treball creixerà un 0,7%, uns 13.350 llocs de treball fins al 2030, en bona part perquè la nova revolució industrial farà mutar moltes feines i moltes de les que actualment s'atribueixen a la indústria s'etiquetaran com a sector serveis. Així, per exemple, es crearà ocupació en el sector de vehicles de motor o els equipaments electrònics i se'n perdrà en les arts gràfiques i el comerç.

Tot i que el procés anirà avançant en tots els segments de l'economia, amb l'automatització de les feines rutinàries que no aporten valor, Catalunya ja té actualment 365 empreses directament vinculades a la indústria 4.0 que facturaran més de 1.200 milions d'euros anuals. No obstant això, segons Àngels Chacón, menys de la meitat de les empreses han integrat una estratègia pròpia per

Impacte laboral de la Indústria 4.0 a Catalunya

Distribució de l'ocupació segons la probabilitat d'automatització*

Baixa (< 30%)	30%
Mitjana (30%-70%)	36%
Elevada (>70%)	35%

*(calculat segons EPA de segon trimestre 2016 a segon trimestre 2017)

Impacte en nombre de llocs de treball (2014-2030)

	Percentatge	Llocs de treball
Indústria	-2,9%	-12.366
Construcció	-2,2%	-3.674
Serveis	+2,0%	+29.381
Saldo	+0,7%	+13.341

Exemples de feines amb més probabilitat d'automatització

- Operador de laboratori fotogràfic
- Operador de telemàrqueting
- Operador de màquines d'emalatge, embotellament i etiquetatge
- Model de moda, art i publicitat
- Assistent jurídic
- Muntador i engalador
- Empleat de control de personal i nòmines

Exemples de feines amb menys probabilitat d'automatització

- Director i gerent d'hotel i empreses de serveis d'allotjament
- Dietista i nutricionista
- Metge de família
- Pedagog
- Logopeda
- Psicòleg
- Professor de secundària

Font: Direcció general d'Indústria de la Generalitat



afrontar aquesta indústria. I un 50% ni tan sols n'és conscient. "El primer que cal és sensibilitzar el món empresarial", afirma la directora general, que creu que és una tasca que cal fer "de dalt a baix", ja que altrament "no sols perillarien els llocs de treball, sinó les mateixes indústries". Chacón també veu urgent un esforç en forma-

ció, amb un accent especial en les dones, que hi estan infrarepresentades, per fer paquets formatius que adreixin els joves cap a les disciplines STEM (ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques). "No cal ser alarmista, sinó conscient que hi haurà efectes socials, econòmics i laborals que no podem menystenir", va postillar.

Entre aquests efectes, Hernández en va assenyalar un de molt important, que és l'alta possibilitat que un tipus de treballadors de baixa qualificació o formació siguin expulsats del mercat de treball. Per a ells, va assenyalar, cal pensar mecanismes per evitar l'exclusió "obrint debats com el de la renda universal". ■

Consell Comarcal del Pallars Jussà
EDICTE

De conformitat amb allò que preveu l'Ordenança fiscal núm. 1 del Consell Comarcal del Pallars Jussà, reguladora de la taxa pel servei de recepció obligatòria de recollida, transport, tractament i eliminació de residus municipals i altres residus domiciliaris, residus comercials i recollida selectiva de paper-cartró, vidre, envasos i matèria orgànica, publicada inicialment al BOPL 137 de 14 de novembre de 1989 i posteriors modificacions d'aquesta Ordenança i resta de legislació aplicable, per Decret del president del Consell Comarcal del Pallars Jussà del dia 9 de març de 2018, es va aprovar inicialment el Padró fiscal de la taxa esmentada de cobrament periòdic, corresponent a l'exercici de 2018.

Exposat al públic aquest acord, en la Secretaria d'aquest Consell, en el BOPL números 53 i 56, de 15 de març de 2018 i de 20 de març de 2018, i en el diari El Punt Avui del dia 14 de març de 2018, a efectes de consulta i reclamacions.

No s'han presentat reclamacions i ni al·legacions, per la qual cosa el Padró ha quedat aprovat definitivament.

D'acord amb el que disposen els articles 102.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i 14.2 c) del Reial decret legislatiu 2/200, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, es notifiquen col·lectivament els rebuts derivats d'aquest Padró.

Contra l'aprovació definitiva d'aquest Padró, que és un acte de notificació col·lectiva, les persones legitimades podran interposar recurs potestatiu de reposició davant el president del Consell en el termini d'un mes comptat des del dia següent a la data de publicació d'aquest Edicte al BOPL, sense perjudici que en qualsevol moment puguin rectificar-se les errades materials.

Alternativament es podrà interposar, en el termini de dos mesos comptats des de la publicació d'aquest edicte, recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de la ciutat de Lleida.

El recurs de reposició s'entendrà desestimat passat un mes des de la seva presentació, si no es resol abans, i a partir d'aquell moment es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de la ciutat de Lleida en el termini de 6 mesos.

En el cas de resolució expressa del recurs de reposició el termini serà de dos mesos. Això no obstant, es podrà interposar qualsevol altre recurs o acció que s'estimi procedent.

Tremp, Pallars Jussà, 23 d'abril de 2018.

Constantí Aranda Farrero

President

Ajuntament de Salou
Serveis Administratius Territorials
ANUNCI

de data 20 d'abril de 2018 sobre l'aprovació inicial de la proposta de modificació puntual del POUM referent al Sector PAU CS-05, presentada pel senyor I.S.G., per l'exempció de l'execució d'habitatges de protecció pública.

El Ple de l'Ajuntament de Salou, reunit en sessió ordinària celebrada el 31 d'agost de 2017, va acordar aprovar inicialment la proposta de Modificació puntual del POUM referent al Sector PAU CS-05, presentada pel senyor I.S.G., per l'exempció de l'execució d'habitatges de protecció pública, segons l'acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme del Camp de Tarragona de data 16-03-2016.

L'esmentat acord i la proposta de modificació se sotmeten a informació pública durant el termini d'un mes, comptat des del dia següent al que aparegui la publicació d'aquest anunci en el Butlletí Oficial de la Província o en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, prenent com a referència l'última d'aquestes publicacions, per tal que s'hi puguin formular les al·legacions que es tinguin per convenientes. La documentació administrativa podrà examinar-se, dins l'horari d'atenció al públic (dies feiners de 9 a 14 hores), a la Casa consistorial, al passeig 30 d'Octubre, núm. 4, 3a planta (Serveis Administratius Territorials), al tauler d'anuncis de l'ajuntament i al web municipal www.salou.cat.

Salou, 20 d'abril de 2018.

L'alcalde,

Pere Granados Carrillo

Fins a 122 vols cancel·lats per la vaga a Vueling

■ Era el 14% de les operacions programades per la companyia aèria

Redacció
BARCELONA

La primera jornada de vaga de pilots de Vueling va obligar a cancel·lar ahir un total de 122 vols, el 14% del dispositiu programat per l'aerolínia, que va recol·locar amb antelació la majoria dels passatgers en altres vols, la qual cosa va evitar incidències destacades, com ara cues, se-



Els taulells de facturació de Vueling, ahir al matí a l'aeroport del Prat ■ ACN

gons indicava ahir l'agència Efe. Els pilots, que també han convocat vaga per avui, dijous, i pels dies 3 i 4 de maig, reclamen claredat en la negociació del conveni col·lectiu, millores salarials i equiparació amb altres companyies de baix cost, a més d'un major nombre de bases en aeroports espanyols.

Vueling va reforçar el personal d'atenció al Prat des de primera hora del matí per informar i dirigir els passatgers, i és previst que en les pròximes hores avisi els passatgers que puguin estar afectats per les parades de la setmana que ve, així com de les opcions de recol·locació, perquè puguin organitzar-se amb prou antelació.

La directora de comunicació de Vueling, Ana Fernández, va assegurar ahir que la companyia negociarà millores en les condicions dels pilots. ■